

Η Εκδρομή

Σήμερα ξύπνησες νωρίς
και τα μαζεύεις για εκδρομή

Είχες τον άνδρα σου οδηγό
μα σύ ήσουν ο αρχηγός

Είχες μαζί σου τα παιδιά
μα σύ γελούσες παιδικά

Τούς έλεγες για το χωριό
το σπίτι σου το πατρικό
το σπίτι σου τ' αρχοντικό
με τις ψηλές καμάρες

Σε είδαν στην αναμονή
εκεί στην πράσινη γραμμή

Θα πήγαινες για εκδρομή
ήσουν χαρούμενη πολύ

Καθ' όλη την διαδρομή
εσύ μιλούσες πιο πολύ
ήσουν χαρούμενη γιατί;

Σαν έφτασες στην Μεσαρκά
είδες τον κάμπο τα σπαρτά
παραμιλούσες με χαρά
και έλεγες εις τα παιδιά.

«Δείτε απ' εκεί δείτε από δα
είναι δικά μας, δήτε κι αυτά
να τα χωράφια ήταν μπουστάνια»
τους λέεις με πάθος, λες και μεθάς

Να ο Πηδικιάς να το χωριό
πούν' το χωριό σε πιάνει πνιγμός
ήταν εδώ σε πιάνει λυγμός

Μιλούν τα παιδιά ρωτούν τα παιδιά
«το σπίτι μανά, η αυλή σου μανά
θα τα ιδούμε αυτά;»

Μιλούν τα παιδιά ρωτούν τα παιδιά
«μα κλαίεις μανά;»

Τρέχεις μπροστά δεν περπατάς,
κατρακυλάς
Μιλάς με άσματα
βλέπεις φαντάσματα
σε πιάνουν κλάματα

Περνάεις μπροστά τρέχεις γοργά,
σαν Παναγιά

Νά η εκκλησιά ο Άης Λουκάς
τί είναι αυτά βλέπεις χαλάσματα
σκύβεις στην γή με ευχές και τάματα
θρηνείς τα παλιά χαμένα οράματα.

Κυριάκος Βασιλείου
από τη Μουσουλίτα

(Συνέχεια στο επόμενο τεύχος)